7

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

CHOREA.

AUCTORE RICHARDO MOULSON.

SENTENTIÆ, quas de Choreæ curatione medicis amplecti placuit, adeo inter se diversæ, considerare nos impulerunt, quare hæc res hodiernis temporibus ita se habeat; eoque potius, quod plures et luculenti hujus mali commentarii extent. Harumque certe ratio reddi non potest, nisi quod homines, variis temporibus diversissimas morbis causas assignarint: propria enim cuique de his notio sustentanda est, colore

quam lætissimo, si diis placet, (re ipsa mero et vilissimo fuco) decorare et illustrare gestit: exque toto oblitus scopum laboris sui, hoc est, verumne sit quod affirmat, non solum ipse in errorem delabitur, sed et alios, si forte fortuna locum ampliorem is obtinuerit, auctoritate sua in eandem et fallacem semitam illiciet. Recentioribus tamen bene cessit, ut amor hic nos invadens omnia perquirendi, cujus libet dicto acquiescere, antequam et rite scrutati simus, et clare probaverimus, id ipsum esse verum, *Anatomia* nisum, exque severa humani corporis *Physiologia* deductum, non siverit.

Nullus morbus sibi medici attentionem potiore, quam hic, jure vendicabit. Si reputemus, quam nulla corporis pars mutationem subire potest, sive in fabrica, sive munere suo, quin statim illius functionum mutatio subsequatur; non illico videmus ut necesse sit effecta pessima nimiam virium nervorum actionem comitantia, præcavere: quibus intelligendum volo, contractionem musculorum nimis diu produc-

tam, partem sic præter naturam exercitatam, cum fabrica et functionibus suis serius ocius in morbum conversuram, nisi quodammodo inhibeatur. Necesse est enim talem irritationem diutius adhibitam, reliquum corpus sine remedio corrumpere. Atque hæc certiores didicimus, cum non sine dolore spectaverimus conatus ad hunc morbum devincendum, vel strenuissimos omnino deficere.

Omnes, quae vivo homine fiunt mutationes, ad mutationem postremo referantur in modo agendi quarundam ejus partium. Sensus mutationes in morbis adeo quotidianæ, quales dolor, torpor, sensus perturbatus, in plerisque exemplis ad mutationem actionis quandam, sive partis ipsius, sive alius et per nervos consentientis, facile investigari potest.

In morbis curandis, causæ diligentissime exquirendæ sunt, omnique ante concepta ratione omissa, ad signa, qualiter oculis pateant, animadvertendum est; nullus enim morbus leges

certas accipere potest. Qui valetudinaria publica nutrierunt, quibusque pauperculos utique extra ædes ægrotantes invisere contigerit, probe sciunt, ad quam diversa auxilia, diversis hominibus licet eodem morbo, et hoc ex eadem causa excitante, sicut contagio, &c. jacentibus, confugiendum est. Vasorum compagines, sive arteriæ, sive venæ, sive vasa *lymphatica* fuerint, ut præcipuus agitator (quod recte notavit Doctor Clutterbuck *) in omnibus tam naturalibus, quam morbosis humani corporis mutationibus. Jacturam simul et incrementum corporis, animi quidem vires molitur. Actionibus ejus, si integræ, et vita et sanitas nascuntur; sin abnormes, morbum et necem plerisque exemplis inferunt. Pauci quidem existunt morbi, ad compaginem vasculorum quasi sedem et originem qui non referri possunt. Affectuum *spasmodicorum*, distentionum, dolorum quoque *Nosologis* inter primarios relatorum, plerique nihil aliud profecto sunt, nisi remotiora et

* Inquiry into the Seat and Nature of Fever. London 1807.

fere secunda ex turbata vasorum actione effecta, in cerebro nimirum aliisve generis nervosi partibus. Vix animalis partem invenies, quae ipsa nihil agens, actus extraneorum tantum patitur. Nervi, cum tunicis suis, vasculis instruuntur, quæ ideoque vi musculosa gaudere necesse est. Eaque vis, si quando se exerit, consimilem in conditione nervorum mutationem efficere, indeque sensum eorum plus minus perturbare debebit.

Lieutaudius * imaginari nihil veritus est, distentionibus iis atque convulsionibus, quibus Linguæ sensus et facultates integra perstant, medullam spinæ læsam fuisse: atque contendit, humorem aquosum inter ejusdem tegumenta ferme sectione inventum esse.

Causis morbi ipsius accuratius perpensis, quales nimirum earum effecta indicant: et præsidia indicare minore negotio, et spem melioris exitus fovere potuerimus. Etenim " consue-

* Précis de la Médecine Pratique, Livre i. p. 215. à Paris 1761.

"tudine oculorum," (verba Ciceronis * sunt) "assuescunt animi, neque admirantur, neque "requirunt rationes earum rerum, quas semper "vident."

Ubi in mortem desiit, corporis extispicium, ni fallor, sedem mali luculenter ostendit: sed varii auctores, qui id tractaverunt, diversissime conclusisse a rebus utique visis apparerent. Casus fere infiniti *chirurgo* sese offerentes, quibus, cerebro compresso, distentiones teterrimæ cientur, indicant, crediderim eosdem effectus accedere ex causis ejusdem quidem generis, at vehementia admodum variantibus.

Inter causarum hujus morbi contemplationem, exituumque ejus corpore inciso visorum considerationem, sententiam meam plane atque dilucide illustrare me posse spero.

* De Natura Deorum, lib. ii. cap. 38.

DEFINITIO.

Chorea morbus ex genere distentionum aut convulsionum est, quo musculi artuum aliorumque membrorum motus varios animi injussu subeunt, motusque illos arbitrio effectos modo valde inordinato peragunt.

Hunc affectum esse *paralyticum* crediderunt illustrissimus Meadius et Pitcairnus: Sydenhamo vero distentio quædam visus est: Cullenus choream nominavit, atque tam ob ætatem, cui fere accedit, quam ob motus, quos exhibet, inordinatos, in Classe *Neuroses*, Ordine autem *Spasmi* collocavit, et hisce verbis malum propositum definivit: " Impuberes utriusque " sexus, ut plurimum intra decimum et deci- " mum quartum ætatis annum adorientes mo- " tus convulsivi ex parte voluntarii, plerum- " que alterius lateris, in brachiorum et ma-

"nuum motu, histrionum gesticulationes re-
"ferentes; in gressu, pedem alterum sæpius
"trahentes quam attollentes *."

HISTORIA MORBI.

SUB eo nomine, "chorea," non eam speciem distentionum nervorum, quæ a GREGORIO HORSTIO † et JUNCKERO ‡ memoratur, complector; nec eam, quæ in quibusdam Scotiæ || regionibus peculiaris esse dicitur, et cui exemplum WATSII § aliquam similitudinem habere videtur, et etiam similibus casibus PLATNERUS ¶ nomen Tarantismi dedit; neque etiam cum ea, quam MEADIUS ** denominatione *Demoniacks* Anglice notavit; sed ei morbo tantum, qui sub nomine choreæ †† intelligitur.

* Vide Cullen. Synops. Nosolog. Methodicæ, Gen. 49.
† Greg. Horst. Opera Med.
‡ Juncker. Conspect. Patholog.
|| Edinburgh Med. and Surg. Journal, vol. iii. p. 434. et seq.
§ Medico-Chirurgical Transactions, vol. v. p. 1.
¶ Platner, Art. Med. *f* 644.
** Medical Works, 4to, p. 617. 625.
†† Cullen's First Lines, *f* 1347-54.

Operæ pretium vix esset historiam choreæ absolutam enarrare, cum a plerisque hanc rem tractantibus, ordine proposita fuerit. Sydenhamus, primus omnium, ut videtur, tota illa mala, quæ nunc vocabulo chorea continentur, simul descripsit. Jacobus Hamiltonus præclarus, libro suo eximio *, conspectum morbi tum latiorem tum accuratiorem revelavit.

Nullo discrimine habito, chorea mares cum fœminis pariter invadit, eos † præsertim, quibus corpus imbecillius, quibusque valetudo et robur naturale, sive situ, sive cibis parum idoneis, fuerint conquassata. Inter octavum fere et decimum quartum annum obvenit; aliquando tamen in puellis ad decimum sextum, vel decimum octavum annum usque visa est. Accessus plerumque lentus: prænunciant vero solita procacitas atque lascivia exuta, mutabilis neque raro inexplebilis cibi cupiditas induta: non-

* Observations on the Utility and Administration of Purgative Medicines, 5th edit.

† "Ex ægris quos vidi, tantummodo quarta pars fuere mares." Heberden. Commentarii, p. 92.

nullis imus venter tumet et indurescit, aliis mollis flaccet. Leves motus, parum regulares, brevi notantur, maxime per faciei musculos, prænuncii vehementiorum convulsionum, dehinc omnem amicorum correpte attentionem vendicantium. Distentiones ipsae admodum variant. Musculi artuum et faciei, maxillæ inferioris, capitis, trunci demum corporis, aliter aliis temporibus afficiuntur. Hoc in statu æger parum firme ingreditur ; incessus saltationi vel subsultui cuidam propior : modo non ingredi, paralyticus quasi, neque motus solitos atque necessarios per brachia correpta efficere potest. Postremo, cum ipse quiescere volet, musculi injussu animi assidue artus, vultus et truncum motant, distorquent. Si cui vero motui voluntas adhibeatur, ægre, inordinate, neque ante varios et inutiles conatus, tandem efficitur. " Si " vàs aliquod potu repletum in manus porriga" tur, antequam illud ad os possit adducere, " mille gesticulationes, circulatorum instar, ex" hibebit ; cum enim poculum recta linea ori " admovere nequeat, deducta a spasmo manu,

" huc illuc aliquamdiu versat, donec tandem " forte fortuna illud labris propius apponens, " liquorem derepente in os injicit, atque avide " haurit, tanquam misellus id tantum ageret, " ut dedita opera, spectantibus risum move- " ret *." Jactationes hæ convulsivæ plus minus vehementes perseverant, nisi inter somnum, quo plerumque omnino quiescunt: aliquando tamen perstant, morboque valde ingravescente, assidui motus somnos maxime perturbant et dirumpunt. Procedente morbo, loquela impeditur, neque raro erepta est. Cibus quoque subinde devoratur ægerrime. Oculi non amplius nitere; animum ipsum amplius exhibere. Pallor, languor, inanitatis nescio quid vultum occupat; quæ res ægrum quasi fatuum repræsentat; immo dubium non est, quin morbo diutius consistente, fatuitas quodammodo facultates obscuraverit. Febris nequaquam ex necesse chorea sociatur, sed cum jam morbus aliquamdiu substiterit, marcor et mollities carnium subsequitur, irritatione nimirum, appeti-

* Vide Sydenham. Schedula Monitoria de novæ febris ingressu.

tus cibi jactura, concoctione ejusdem depravata, choream omnem productiorem comitantibus effecta. Morbus rarissime periculosus est. Nam, ut Bichat notat, "Les spasmes, les con-
" vulsions qui naissent d'une énergie contre
" nature dans l'action cérébrale, et qui portent
" d'une manière si visible leur influence sur les
" fonctions externes, modifient très-foiblement,
" et souvent pas du tout, les exhalations, les
" sécrétions, la circulation, la nutrition des par-
" ties où ils se développent. Dans ces divers
" phénomènes maladifs, c'est une chose bien
" digne de remarque, que le calme où se trouve
" la vie organique, comparé au trouble, au bou-
" leversement qui agitent la vie animale dans
" le membre, ou dans la partie affectée *."

* Recherches Physiologiques sur la Vie et la Mort, troisième édition, p. 328.

DIAGNOSIS.

Verba etiam de hac multa facere parum conferret, cum modum, quo hic pro alio morbo percipi potuerit, me non perspicere confitear. Indicia epilepsiam demonstrantia, et in primis, sentiendi facultas deleta, chorea prorsus absunt. Neque hercule vel tyro hunc affectum cum tetano, tendinumve subsultu confunderet. Morbi accessus, progressus, ægri ipsius ætas, variæque res illum comitantes, satis superque mali genus indicabunt, et hoc quidem extra aleam ne casu quodam alius videatur.

PROGNOSIS.

Fabrica corporis nullo in loco per actionem antecedentem et diutinam destructa vel muta-

ta, præsagium bonum exhibet. Si cibi desiderium naturale sit, si oculus splendorem, intellectusque indicia recipiat, si vultus hilarescit, si puer musculorum qui arbitrio animi parent, motus temperare valeat, si stercora coloris soliti naturæ convenienter descendant, si carnes et robora renovantur, alia post alia; tum demum ægrum salvum fore sperandum. His autem contraria, morbusque epilepsia mutatus, pessima denuntiant.

CAUSA CONTINENS.

Spasmi causam continentem, vel proximam hoc esse intelligo: nervum scilicet vel nervos musculos spasmo vel inordinate contractos adeuntes, ab offensa aliqua irritari, ideoque vim suam (quicquid demum id sit) inæqualiter impertire. Nervum irritare, exempli gratia, cuivis musculo impensum, contractionem insolitam eodem in musculo continuo exhibet. Cau-

sa, quae nervum irritat, excitans est ; nervus autem irritatus, causa est continens, cujus contractio musculosa effectus est : hoc est, hæc causa proxima vocatur, quia proxima mutationis effectæ locatur. Causa remota, ait ZIMMERMANNUS, ea est, quæ ut existere possit aliquid, efficit : causa autem proxima, quod rem constituit, sublata tollit, mutata mutat.

Posceret aliquis, unde musculorum contractio pendeat ? a viribus nervorum eos adeuntium, respondendum erit : Quapropter, si musculorum contractio præter naturam intendatur, vires, quibus eorum actio pendet, æque intendi necesse est : atqui functiones vivi hominis, ut recte expleantur, æquilibrium compaginem vasculorum inter et nervorum sustineri oportebit ; unde facile patebit, quantas causas actionum abnormum harum utralibet præpollens genitura sit.

CAUSÆ EXCITANTES.

Atque hic mihi ignoscendum volo, si verba celeberrimi olim Professoris inter Germanos iterarem: "Un médecin qui ne connoît pas "les causes des maladies, ou qui ne peut au "moins déterminer avec la plus grande pro-"babilité les causes possibles dans le cas ac-"tuel, n'est pas capable non plus de guérir la "maladie, parce qu'il ne peut en attaquer les "causes *." Quantum opus sit morborum causas explorare novit quisque medicus, attamen easdem nimium neglectas et ipse viderim. Causas sive simplices, sive multiplices, morbum sub lite producere valentes, simulatque cognovimus, causas ipsas quod ad vires suas contemplamur: atque sic ratione instituta de eorum antea effectis, et post efficiendis, simul judica-

* Zimmermann, Traité de l'Expérience, &c. Traduit de l'Allemand, par M. le Febvre de V.D.M. à Montpellier, 1797.

mus. Cum omnibus numerosis morbus effectis quæ ab his causis oriri posse videmus, congruet, tum demum morbum comprehendere dicamur.

Causæ quam plurimæ choreæ tributæ sunt. Auctores eam ad cutem deflorescentem, rheumatismum, febres acutas, morbos ventriculi, hydrargyri usum incommodum, terrorem, affectusque alios animi fortiores retulerunt, &c. Causæ vero frequentiores sunt lumbrici, stercora multa in alvo contracta, et dentitio.

Distentionibus laborantium corpora ostendunt venulas apud originem (sive qua ex cerebro, sive ex medulla spinæ, nascatur) istius nervi musculos agitatos suppeditantis, turgescere, nervumque urgere: nervos autem musculorum nil tale patientium, et pressu intactos, prorsusque naturales. Quod si hujusmodi discrepantia vasculorum per tunicam internam nervorum musculos convulsos subeuntium perpetua sit, aliquid inde veri elici posse speraverim.

Experimentis constat, venas in cerebro vel medulla spinæ turgentes motus spasticos fere excitare *. Neque hic quid conferret omnes distentionum recensere causas, quales scilicet auctores memoriæ prodiderunt, de cerebro † vi compresso, de latice in ventriculos profuso, de sanguine mero in cerebro nimis largiter impacto, &c. Denique, ut mihi videtur, quicquid nervorum musculos qui menti serviunt ingredientium irritationes excitare et excitatas servare potuit, id choream excitare valebit, neque aliter vincetur morbus, quam hoc e corpore penitus tollendo. Burserius descriptionem locorum distentionibus mortuorum anatomicam scripturus, hæc verba habet: " Anatome de- " texit, præcipuam sedem morbi, quando pri- " marius atque idiopathicus est, cerebrum esse " et spinalem medullam, sed frequentius, et cer- " tius, hanc postremam ‡." " Causæ horum

* Vide Seeds, Dissertat. Inaug. de Sanguine Misso. Edin. 1815.

† Assidua jactatio brachii et cruris sinistri, initium duxit ex corpore purulento, in quod dextra pars cerebri conversa erat. Heberden Commentarii, p. 352.

‡ Institut. Medicin. Pract. *f* 256. Lipsiæ, 1787.

" motuum inordinatorum sitæ esse videntur " nunc in nervis partis affectæ, nunc in cere- " bro, vel medulla spinali *.

SECTIO CADAVERUM.

" Si quis, ex anatome, ad quam partem de- " scendant singuli nervi, a medulla spinali " prodeuntes, cognoverit, affectas sedes quam " facillime inveniet †." Cum scriptorum vetustiorum opiniones descriptiones quas ediderint anatomicas aliquantulum temperaverint, dicta ipsa Lieutaudii subjicere ausus sum, quæ infra subjeci ‡.

* Heberden. p. 351. Vide etiam Dr John Clarke's Commentaries on the Diseases of Children, Part 1. p. 90. et seq. London, 1815.

† Galen. De Locis Affectis, lib. iv. cap. vii. Charter, tom. vii. p. 465.

‡ " Après ce que nous avons exposé sur les causes évidentes des con- " vulsions, on juge bien que nous aurions trop à faire, si nous voulions " rapporter tout ce qu'on a observé dans les *cadavres,* qui peut y être re- " latif. Nous ne ferons donc mention que de ce qu'on a decouvert de " plus particulier au *cerveau* et à la *moëlle de l'épine :* on a vu dans le " premier tous les vaisseaux engorgés, mais rarement des extravasations " de sang ; on y a observé très-communément des inondations, sur-tout

Burserius, postquam partium conspectum distentionibus mortuorum descripserit, hoc modo continuat: "Vasa item piæ matris supra "lobum posteriorem utrumque, sed magis si-"nistrum, infarcta sanguine in cadavere tetano "perempti ita erant, ut purpurasceret. Sub ea-"dem tenui meninge stagnabat humor lentus, "albidus, ad utrosque lobos late effusus. In "occipite vero ad cerebelli basin seri rubelli "cochleare deprehensum est, referente Hae-"nio." Et Burserius sic notat, "Sed in his "postremis observationibus nulla fit de spinali "medulla commemoratio. Si ea fuisset inspec-"ta, aliquid fortasse, quod superiores confir-"maret, exhibuisset *." Morgagnus exem-

"à la base du crâne, aux environs de la moëlle allongée, et dans le qua-"trieme ventricule. On a apperçu quelquefois des tumeurs qui avoient "différens siéges; on a trouvé assez rarement de la sècheresse dans le "cerveau et ses enveloppes; mais rien n'a été plus commun que la sup-"puration ou la pourriture. On croit avoir remarqué que la moëlle de "l'épine étoit le siége des convulsions qui laissoient la liberté des sens "et celle de la parole: on y a découvert tous les désordres dont nous "venons de parler; mais les inondations entre ses deux enveloppes, sont "les plus ordinaires: on a enfin trouvé les vertèbres cariées."—Lieutaud. Précis de la Médecine Pratique, 8vo, 2de edition, à Paris 1761, Livre i, p. 215.

* Institut. Medicin. Pract. *f* 256.

plum narravit, quod ejus ipsissimis verbis usus *, citavi.

* "Juvenem ætate unius et viginti annorum, arte lanarium, febris cor-"ripuerat, cui delirium accessit, ut vincire necesse fuerit. Remisso de-"lirio, in nosocomium hoc tulerunt, ubi statim sunt artuum superiorum "convulsivi motus, tendinumque in carpis subsultus animadversi: in san-"guine autem misso nulla quidem crusta, sed ipsius densa, compacta-"que substantia. Soporosa gravis se adjunxit affectio; ut, tres novissi-"mos dies nihil locutus, decesserit. Cadavere hoc cum usurus essem ad "quædam non intra cranium dumtaxat, sed et intra superiorem spinæ "partem discipulis ostendenda, thorace primum aperto, nullaque in eo "re adnotatione digna, præter unum prædurum pulmonum lobum, ani-"madversa, hisque, aliisque visceribus et partibus, quae amovenda erant, "amotis, dum quinta thoracis vertebra a sexta disjungeretur, multa aqua "ex spinæ tubo defluxit. Nonnulla quoque de cranio exiit, cum mox "circumsecaretur. Cujus fornice, subjectaque huic crassa meningae "demptis, vasa per tenuem reptantia, ad posteriorem partem sinistri ce-"rebri hemisphærii nigro sanguine distenta conspeximus, (qualis mul-"tum, cum vasa colli secarentur, defluxerat), ibique sub eadem tenui "meninge quibusdam in locis quasi *gelatinæ* speciem, non sine aëreis "bullulis; quanquam nulla erat usquam graveolentia, neque id anni "tempus, nimirum circiter medium Martium A. MDCCXLV. ut vix triduo "a morte putrescere cadaver deberet. Dissectum cerebrum, quod erat "prædurum, puncta passim per medullarem substantiam ostendit san-"guinea, quæ mox in sanguineas gutta se dilatabant, multi, fluidique "sanguinis indicia. Sed et in lateralibus ventriculis, qui aquæ aliquid "vix retinebant, choroides plexus ex rubro propemodum nigricabant." Alveo spinali patefacto, notavit: "Denique, spinali medulla a cranio ad "quintam usque thoracis vertebram diligenter inspecta, vasa sanguife-"ra vidi quæcunque per ejus tenuem meningem discurrunt, sanguinis "adeo plena, in facie praecipue posteriore, quasi ab injecta rubicunda "materia fuissent præter modum distenta. *Sed et sanguifera vascula ex* "*iis quæ spinales nervos, præsertim quosdam, stipabant, turgiora sanguine* "*animadverti* *." Quæ dissectione conspecta sint, Morgagnus iterum

* De Sedibus et Causis Morborum, Lib. i. Epist. X.

Hoc autem exemplo, diligentissimus hic naturæ scrutator, quod causa fuit, effectum credidit: Hic enim juvenis febre correptus est, cui delirium accedit. Hoc temporis vasa sanguifera, capitis præsertim, valide exigere contenta sua excitantur, atque hæc actio nimium producta, ea ipsa debilitat, vimque contractionis aut imminuit, aut ex toto corrumpit. Quo facto, sanguinis plus hæc accipiunt, quod cerebrum comprimens, torporem memoratum infert. Vascula sanguifera spinæ medullæ inspersa vix aliter afficiuntur, nisi quod, pauxillulo vis nervosæ adhuc retento, per ipsa inæqualiter distributo, hicque magis quam illic contrahi permittente, (*aneurisma, e. g.*), in quo partes aliæ aliis turgentiores fiunt; motus illi abnormes, seu convulsivi effecti sunt, ab æquili-

recensens, sic pergit : " Roseus autem ejusdem glandulæ color ab ea-
" dem videtur fuisse causa, a qua in tenui meninge, imo in proximo an-
" nexoque plexu choroide novissime sanguis restitit. Quae causa, an
" convulsio fuit, quæ tenui crispata meninge sanguifera vasa hic illic
" arctaverit, ut ibi sanguinis cursu tardato, proximi vasorum rami dis-
" tenderentur? vides enim, idem accidisse *circa medullam spinalem, qua*
" *parte nervis, qui convellebantur, brachialibus certe prospicit.*"

brio nimirum inter nervorum et sanguiferorum compagines interrupto.

Quæ sequuntur præcipua morbi indicia sunt, quantum notare potuimus, in corpore puellæ annum nonum decimum egressæ, atque, licet ratio purgatoria summo opere adhibita fuerit, chorea extinctæ. Chartula, qua minutiora incisionem corporis spectantia fideliter exaraveram, forte amissa, jam dicenda (quæ quidem notitia digniora) memoria sola mihi oportebit. Caput parum affectum est; seri in ventriculis aliquantillum, in cavo cerebelli proprio summaque spina: tunica ex dura matre derivata a capite ad sacrum usque rubebat: vascula per tunicam a pia matre internam turgebant, maxime in cervice et cauda equina: seri nonnihil per tunicam arachnoideam vasculaque rubra per filamenta nervosa, atque hæc non minus conspicua in cervice et cauda equina. Hoc autem in casu nihil quod mortem explanaret præter medullæ spinæ conditionem, aquamque summa cervice, inventum est.

DE RATIONE MEDENDI.

Cum reputemus hujus morbi curationem, omni fere seculo medicorum illustriorum attentionem sibi vendicasse, optimamque medendi rationem experimentis et usu potissimum niti, neque ex cogitationibus, inquisitionibusque anatomicis de ejus natura et origine nequaquam natam esse, theoriam quampiam utut principiis veris extructam, choreæ protinus curationem ad umbilicum ducere, vix aut ne vix sperandum est. Minime vero dubium est, quin notiones accuratæ de malorum origine et natura, sua nec parva incommoda semper medicinæ præstabunt. Monent, scilicet, ne remedia modo supervacua, haud raro noxia adhibeantur: atque sin alias et feliciores medendi rationes non suggerant, harum utique quæ manu sunt, usum docent circumspectiorem atque commodiorem: dum iisdem carere, in dubio de

viribus et effectis remediorum veris, et errore versari est; neque raro, ut circumforanei solent, omni discrimine omisso, ad auxilia contraria et alienissima nosmet perducere.

Sententiæ multiplices et inter se diversissimæ auctorum (ab experientia rei medicinalis jure celebrium) de hujus morbi curatione, tyronum animum, si quid aliud, magnopere perplexum et confusum dant. Quod enim Appendice subnexui, aliquis considerans, quantumque curatio utraque valeat æstimans, alterutra plus ægris profecisset, magisve sibi diligenda esset, pronunciare omnino requiret. Scripta auctorum variarum medendi rationum fautorum evolvendo, cuique laudes suas, neque minimas esse inveniemus. Requirendum tamen puto, antequam cuivis horum laudes tantæ extolluntur, num aliis deficientibus, hac sola ratione valetudo perpetue restituta sit: num rursus hac nihil proficiente, alia quævis ægro valetudinem et robur pristinum conciliaverit? Nemo, ni fallor, de hoc morbo affirmare sic auderet: "Hoc

"remediorum genere, atque hoc solo usus, "morbum semper me fugasse testor." Primo certe aspectu mirum videatur auxilia naturæ adeo diversæ, suo quodque tempore, in manibus medicorum diversorum tantum profuisse. Quænam hujus rei ratio reddi possit? Cinchona, præparata ex ferro, oxydum zinci, nitras argenti, sulphas et ammoniaretum cupri, arsenici solutiones, myrrha, opium, cardamines flores, digitalis purpurea, purgantia omnigena, antispasmodica, aliaque fere innumera medicamenta, prout cuique responderint, vel placuerint, variis temporibus, pari tamen fructu, adhibita sunt. Aliis, aura electrica et balneum ex aqua frigida bene cesserunt, plurimis interim et laudatissimis præsidiis incassum ministratis. Alii contra exempla choreæ libere recensuerunt, ubi nulla medendi ratio per se quidquam proficeret: ex quibus unum alvi purgantia, cui vinum et roborantia potius nocuissent, ad sanitatem perduxerunt: alt rum purgantibus exasperatum, vino et cortice cinchonæ sanatum est.

Doctor Reeve * intra sexdecim annos se chorea laborantium xxxv vidisse narrat. Horum omnes ad unum sub omnigena curandi ratione, a vehementissimo pariter atque insulsissimo, aut, ut visum, inertissimo æque revaluisse.

Ex his et similibus, quis modus curationis deduci potest? aliudve ex alio remedio tentandum erit, donec curationem effectam forte fortuna reddamus? Huic utique modo parum inest artis, neque augenda erit quæ libet ars, nisi funditus excogitamus, quo pacto hæc aut illa mutatio fieri quivisset, unde pendeat, qua demum ope superanda sit. Actiones vivi hominis regulares ab æquilibrio inter compagines vasculorum et nervorum pendere (ut dictum fuit) facile patebit: quomodo harum altera casu præponderans æquilibrium hoc evertere, actiones abnormes inducere contendet. Effectus vero aliquis non tollitur, nisi causa sublata; neque si (quod volui) in causis choreæ sententiam dilucide explanavi, in obscuro erit, quod

* Edinburgh Med. and Surg. Journal, vol. viii. p. 313.

ultra fieri debebit. Vermes *, sordesve alvum vexantes prius amovendæ sunt, quam mala quid levari sustineant; hocque submuriate hydrargyri, aloë, sæpiusque alvum movendo, commode fieri decet: nullo enim in morbo quid melius cessurum speremus, dum irritamenta interim in viis (ut dicunt) primis servata sint †. Quod si dentitio has distentiones spasticas moverit, tum ferro gingivas liberaliter incidere, alvumque penitus expurgare, morbum solvet. Quando vis contra capiti illata tales motus excitaverit, tum chirurgus ante vocetur, quam signorum allevamenti aliquantillum sperandum sit.

Chorea, febrem aliamve nervosi generis irritationem diutius productam excipiente, præsi-

* Voyez l'Observation, par M. Siblot, Journal de Médecine, Juillet, 1783, in-12. tom. lx. p. 22.

† "Le besoin des purgatifs se déclare par une lourdeur épigastrique, "et une tension incommode des hypocondres et de l'abdomen. La pré- "sence des saburres dans la cavité intestinale s'annonce par la fétidité de "l'haleine, par la langueur des digestions, symptômes infaillibles d'une "diminution des propriétés vitales de l'organe qui les accomplit, par des "selles de mauvaise qualité, par l'embarras des fonctions du foie, de la "rate, du mésentère, en un mot, par la diathèse gastrique universelle." J. L. Alibert, Nouveaux Elémens de Thérapeutique et de Matière Médicale, p. 271. 3eme édition, tom. 1[ier] à Paris, 1814.

dia nobis aliter adhibenda sunt. Præter liberam ex alvo sordium (a motus contractilis sui defectu) inibi contractarum expurgationem, præterque curiosam explorationem ne dentes has corpori turbas sustineant; hirudines (pro ætate pueri, et si hirudines non acquiri possunt, cucurbitulæ cruentæ a nobis petitæ sunt) cervicibus posterioribus admovendæ sunt; postquam sanguinis satis effluxerit, ibi emplastrum meloës vesicatorii superimponi oportebit. Quod si alteruter artuum inferiorum corripiatur, idem supra coxam fieri debere judico. Neque minus linimentum ex oleo terebinthinæ cum oleo oleæ Europeæ, vel linimentum ex camphora, vel linimentum ex olei succini purissimi uncia cum tincturæ opii semuncia compositum, per totam ægri spinam vesicatorio jam illæsam, infricare: hoc est, remedia originibus nervorum, unde in musculos jactatos proficiscuntur, quam proxime admovere.

Quanquam hac ratione aliquamdiu perseveravimus, conatus, aliquibus in exemplis frustra-

ri possunt, morbo scilicet cum fatuitate usquedum subsistente. Cum hoc accidat, remedia adversus caput dirigenda sunt, ab effectibus * enim cavendum est quam jam dicti multo minus imperii patientibus. Temporibus hirudines, capiti vesicatoria accommodentur; vigor simul corporis universi sustineatur: atque sic pertinaciter insistendo, effectus, ut puto, superare valebimus, qui sub curatione vulgatiore medicos nonnullos mire torserunt, et nonnunquam in mortem desierunt. ALEXANDRO TRALLIANO notatur: " Si igitur ex superioribus par-
" tibus quædam affectæ fuerint, nempe oculus,
" nasus, aut lingua, aut quædam in facie, con-
" stat, quod ipsum cerebrum habeat morbum,
" illique primario succurendum sit: si ergo
" nulla ex prædictis partibus sensu aut motu
" aut utroque læsa fuerit, necesse est spinalem
" medullam laborare, aut aliquem nervorum ex
" ipsa prodeuntium affectum esse statuere. At-

* " Pueri et puellæ a natu usque ad pubertatem interdum membris " capti sunt; verum horum valetudo vel semper fuit infirma, vel crebris " distentionibus, accessionibusve epilepticis, aut chorea Sancti Viti con- " quassata." Heberden. Commentarii, p. 287.

" tendito igitur diligenter, quæ sit pars affecta, " et unde initium trahit, aut a qua vertebra id " aut nervo recipiat, atque illi curationem adhi- " beto: non autem, ut vulgo, symptomatibus " tantum obsistito *." Debilitas, ipsissima quorundam medicorum larva, sanguinem ex particula corporis aliqua nunquam prohibebit; ubi quidem sanguinis missio criminata fuerit, ab effectibus scilicet noxiis eam subsequentibus, invenietur adeo large adhibita fuisse, ut corpus totum infirmaverit. Quis vero gentium non notavit commoda ab octo decemve hirudinibus, genu morboso admotis, et hoc cum febricula ægrum citissime consumeret? Quis tamen medicus, simili in casu, sanguinem e brachio detracturus sit? quidve secuturum jure suspicaretur? Hoc fundamento nititur sanguinis missio, qua proprie in chorea uterer: atque si ex utilitate curationis supra præceptæ in aliis convulsionibus † rationes deducere æquum sit, tunc utique eandem in chorea recte et tuto usurpabo.

* Lib. 1. Cap. xvi. p. 88.

† Vide Dr John Clarke's Commentaries, p. 106.

Medicis antiquioribus fortunate cesserat hæc curatio, sed neque rationes quibus innisi sint, neque quorsum sanatio laborantium referenda esset, memoriæ tradiderunt. BISSET, anno salutis MDCCLXVI qui scribebat, in morbo pervicaciore vesicatorium pone cervicem in primis, postea super os sacrum usui commendabat, dicitque non inutile esse posteriores cervices et spinam spiritu vini camphorato fovere auroris singulis: adjecit tamen, "I cannot conceive on "what principle some eminent physicians re-"commend repeated blood-letting and purging "in this disease; which partakes of the nature "of a palsy, and is most incident to young "girls; and am inclined to believe, that some "cases of it that have become exceeding obsti-"nate, and of very long duration, have been "rendered so by that unaccountable prac-"tice *." Neque quibus ex causis vesicatorium et fricationem se mandasse ulterius declarat. Mihi sane fundamentum curationis illud fuerit, molem sanguinis vascula ista ultra natu-

* Medical Essays and Observations, p. 172.

ram dilatata adeuntis et complentis, talemque sui cumulum in iis contrahentis, utut nervorum origines irritant, motiones spasticas cieant, imminuere. (Hoc autem dissectio causam esse demonstravit, experimenta vero efficere posse ostenderunt *.) Sanguine detracto, moles ejusdem in loco minuitur; vesicatoriis et frictionibus vascula ut sese contrahent, nec ideo amplius turgeant, stimulantur: unde causa sublata, effectus evanescunt, atque salus, laborum corona, tentamina beat.

Torpor ventris sæpe tantus est, ut primo statim intuitu, quantum varii medici purgantium acriorum se præbuisse testati sunt, miraculum

* Vir ingeniosus, Jacobus Sanderius, qui summa laude Edinburgi medicinam facit, mihi animum initio impulit ad eam *spasmorum* rationem et curationem amplectendam, quam in hoc opusculo protuli. Neque sane iis unice innixus sum, quæ aut prælectionibus auditis didicerim, aut ratiocinando judicaverim: quibus haud contentus, cadavera *spasmis* absumptorum incisa perscrutatus sum. Quinetiam, ne effectibus pro causis habitis, me fallerem, effeci ut irritamentis admotis, canes et equi, prius integerrima valetudine usi, convellantur: quorum corporibus introspectis, fontes nervorum, qui artus rigentes aut convulsos adirent, vasis præter naturam intumentibus scatere reperi: quam ipsissimam speciem eædem generis nervosi partes, alicui distentione aut rigore nervorum interempto, exhibent.

videatur; attamen cum plenius cogitemus unde intestina motum proprium accipiant, atque hunc, ut decet, a nervis oriri concedatur, tunc omnem functionum turbationem, quæ accesserit in nervos, referri oportebit: ipse quidem alvum vehementer contractam, per vesicatorium atque hirudines spinæ admotæ resolutam vidi, postquam purgantia omnigena frustra devorata fuissent. Verba Alibertii præclara neutiquam prætermitto: "Les purgatifs n'ont point une "propriété absolue sur l'économie animale; "leurs effets sont relatifs, non-seulement à leurs "doses, mais encore au degré de la susceptibi-"lité nerveuse du conduit intestinal *."

Sententias hasce meas auctoritas non destituet, si conclusiones de partium conditione, quam ars anatomica ostenderit, deducere æquum est: utique si his rationibus insistendo, morbus in sanitatem mutatus sit.

* Nouveaux Elémens de Thérapeutique et de Matière Médicale, p. 270. tom. 1er.

De temporibus, roborantibus (seu tonicis) accommodatis omnino silui, quum ægri conditio, ut decet, curantis attentionem in quodcunque sanitatem optime restituat, ipsa direxerit.

App.

APPENDIX.

Qui sequuntur novem ægroti, feliciora uti exempla a Doctore Jacobo Hamilton in libro suo æstimabile de Purgantium Utilitate exhibita sunt.

Names.	Age.	Admitted.	Discharged.	State.
Wm. Sinclair, ...	10...	1802. Aug. 2. ...	1802. Aug. 8 ...	Cured.
Eliz. Laurie,......	14...	1803. Sept. 12 ...	1803. Sept. 27 ...	Cured.
Tho. Wylie, ...	9 ...	Dec. 28 ...	1804. Jan. 7 ...	Cured.
Da. Anderson, ...	8 ...	1804. Dec. 5 ...	Dec. 27 ...	Cured.
Anne Ross, ...	10...	1805. Mar. 2 ...	1805. Apr. 17 ...	Convalescent.
Eliz. Webster, ...	9 ...	Apr. 25 ...	June 11 ...	Cured.
Eliz. Webster, ...	10...	1806. Feb. 3 ...	1806. Feb. 13 ...	Cured.
Nelly Parker, ...	12...	1811. Apr. 8 ...	1811. Jun. 18 ...	Relieved.
James Palmer, ...	10...	1814. Nov. 1 ...	1815. Jan. 25 ...	Cured.

Curationes horum novem diligentius relegendo, quatuor inveniemus vinum liberaliter

assumpsisse, cujus effectus in morbum curandum aliis judicandum relinquo. Neque aliis cerevisia austerior, (*Porter*), carnes bubulæ, immo ferri quoque compositio quædam haud negata est. Notare solum habeo, quod hæc exempla a vermibus, sordibus cumulatis, aliisve in alvo irritamentis, pependisse oportuit: etenim si dentitione pependisset, gingivarum scarificatio satis fuisset, dum purgantia, quotquot in materia medica recensentur, frustra devorassent. Si morbus iterum ab irritatione circa nervorum originem supervenisset, quam minime aut tonica aut roborantia malum solvere valuissent, antequam causa morbi efficiens ablata esset, manifestius est, quam quod verbis hic egeat.

Subsequentia novem quoque exempla a Doctore Wright * per zinci flores (oxidum zinci) tractata fuerant; medicamentum, scilicet multis annis in valetudinario Bristoliensi, cui medicus præficiebatur ille, usurpatum.

* Memoirs of the Medical Society of London, vol. iii. Appendix, p. 567.

Names.	Age.	Admitted.	Discharged.	State.
Job Marshall, ...	8 ...	1784. Feb. 2 ...	1784. May 19 ...	Cured.
Wm. Stadden, ...	13...	1785. Jan. 24 ...	1785. Feb. 5 ...	Cured.
Mary Brighton,	11...	Mar. 10 ...	Apr. 9 ...	Cured.
Tho. Mathews,...	16...	Mar. 14 ...	Apr. 11 ...	Cured.
Mary Gardner,...	9½...	May 9 ...	May 19	Improper. The particular reason not specified.
Eliz. Jones, ...	17...	1786. Nov. 9 ...	1787. Feb. 5 ...	Cured.
Mary Higgens,...	14...	1788. June 2 ...	1788. June 23 ...	Relieved.
W. Phillips, ...	15...	June 5 ...	Sept. 6 ...	Cured.
W. Haycock, ...	12...	July 11 ...	Aug. 16 ...	Cured.

Inde, doctissimus inquit, viderentur flores zinci sæpius profuisse: alio tamen loco ægros duos narrat, quorum alter opio et camphora, alter vero balneo frigido, et decocto corticis cinchonæ sanatus est; zinci floribus antea, sed incassum adhibitis.

Hæc inter exemplaque Hamiltonii, discrimen aliquod intercessisse manifestum puto: neque animo meo vel scrupulus hæret dubitationis, quin ratio utraque, prout morbus sibi ortus sit, æque profecerit.

Hic quidem abs re non forsan longe esset, adnotare, vitæ genus ægro consuetum animad-

versione mereri. Victu ex animalibus, mihi videtur, aëre puro, exercitatione crebra utentes, alios afficientur, quam herbis arescentibus, victu farinaceo vitam ægre tolerantes: quod me saltem judice, rationem diversorum remediorum eodem in morbo proficientium, reddere posset.

FINIS.